หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ทิพย์ ชโลธร. วิธีการฉายภาพประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อัดสำเนา).

บุญชู สนั่นเสียง. "การศึกษาปริมาณวิเคราะห์การกระจาย (DISTRIBUTION)ของนักเรียนมัธยมศึกษาจากสถานที่ตั้งโรงเรียนในเขตพระนคร-ธนบุรี," ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, พ.ศ.2514.

ไพบูลย์ สร้อยสุวรรณ. "การศึกษาสาเหตุการเคลื่อนย้ายของนักเรียนจากต่างจังหวัดที่เข้ามาศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายสามัญ ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดพระนคร," ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, พ.ศ.2512.

ภิญโญ สาธร. "ระบบการศึกษานอกหลวง," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 8(มีนาคม, 2515), 2 - 16.

รังสรรค์ กัณหเนตร. "การวางแผนกำหนดจุดตั้งของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ. "การเพิ่มประชากรกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม." วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, 6 (ตุลาคม, 2514), 20 - 30.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี, สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2513 จังหวัดพระนคร พระนคร : ชุมนุมสหกรณ์การขายและการซื้อแห่งประเทศไทย, 2516.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี, สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.2513 จังหวัดธนบุรี, พระนคร : ชุมนุมสหกรณ์การขายและการซื้อแห่งประเทศไทย, 2516.

Anderson, R.L., and Houseman, E.E. "Table of Orthogonal Polynomials Values Extended to N = 104." Iowa State Agr. Exp.Sta. Bul. No. 297, April, 1942.

Anderson, T.W. The Statistical Analysis of Time Series. New York : John Wiley and Sons., Inc., 1971.

Dalen, Deobold B. Van and Meyer, William J., Understanding Educational Research. New York : McGraw-Hill Book Company, 1966.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McGraw-Hill, Inc., 1966.

Graybill, Franklin A. An Introduction to Linear Statistical Models. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961.

Hoel, Paul G. Introduction to Mathematical Statistics. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1962.

Jaffe, A.J. Handbook of Statistical Methods for Demographers. Washington : U.S. Government Printing Office, 1960.

Kerlinger, Fred N. Foundation of Behavioral Research. Englewood Cliffs : Prentice-Hall Inc., 1956.

National Economic Development Board. Population of Thailand Bangkok: Office of the National Economic Development Board, 1970.

Spiegelman, Mortimer. Introduction to Demography Massachusetts : Harward University Press, 1969.

UNESCO. An Asian Model of Educational Department (Perspective for

UNESCO. Estimating Future School Enrollment in Developing Countries. No. 40. France : UNESCO, 1966.

UNESCO. Future Population Projection of Single Year of Age Interpolation Method. Bangkok : UNESCO, 1962.

UNESCO. Projection of Population of Sub-National Areas. Bangkok : UNESCO, 1969.

Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis, 2d.ed., Tokyo : John Weatherhill, Inc., 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

การจำแนกประชากรตามกลุ่มอายุให้เป็นประชากรรายอายุด้วยวิธี "Sprague Multiplier"

1. แบ่งกลุ่มอายุออกเป็น 5 ช่วง มีชื่อเรียกดังนี้

ก. กลุ่มอายุ 0 ปี ถึง 4 ปี เรียก "First End-Panel"

ข. กลุ่มอายุ 5 ปี ถึง 9 ปี เรียก "First Next-to-End-Panel"

ค. กลุ่มอายุ 10 ปี ถึง 89 ปี เรียก "Mid Panel"

ง. กลุ่มอายุ 90 ปี ถึง 94 ปี เรียก "Last Next-to-End-Panel"

จ. กลุ่มอายุ 95 ปี ถึง 99 ปี เรียก "Last End-Panel"

นั่นคือ

อายุ 0 ถึง 4 ปี เป็น First "End Panel"

อายุ 5 ถึง 9 ปี เป็น First "Next to-end-Panel"

อายุ 10 ถึง 14 ปี
15 ถึง 19 ปี
จนถึง
85 ถึง89 ปี
เป็น "Mid Panel"

อายุ 90 ถึง 94 เป็น "Next-to-end-Panel"

อายุ 95 ถึง 99 เป็น Last "End-Panel"

2. ใช้ตัวอักษรแทนกลุ่มอายุ 5 ช่วงอายุ แตกต่างกันไปตามกลุ่มอายุที่ต้องการประมาณ เช่น

ก. ประมาณจำนวนประชากรเป็นรายอายุ ระหว่าง 15 ปี ถึง 19ปี เมื่อทราบจำนวนประชากรเป็นกลุ่มอายุดังนี้

N_1 = กลุ่มประชากรอายุ 5 ถึง 9 ปี

N_4 = กลุ่มประชากรอายุ 20 ถึง 24 ปี

N_5 = กลุ่มประชากรอายุ 25 ถึง 29 ปี

ข. ประมาณจำนวนประชากรเป็นรายอายุ ระหว่าง 10 ปี ถึง 14 ปี

N_1 = กลุ่มประชากรอายุ 0 ถึง 4 ปี

N_2 = กลุ่มประชากรอายุ 5 ถึง 9 ปี

N_3 = กลุ่มประชากรอายุ 10 ถึง 14 ปี

N_4 = กลุ่มประชากรอายุ 15 ถึง 19 ปี

N_5 = กลุ่มประชากรอายุ 20 ถึง 24 ปี

ค. ประมาณจำนวนประชากรเป็นรายอายุ ระหว่าง 5 ปี ถึง 9 ปี

N_1 = กลุ่มประชากรอายุ 0 ถึง 4 ปี

N_2 = กลุ่มประชากรอายุ 5 ถึง 9 ปี

N_3 = กลุ่มประชากรอายุ 10 ถึง 14 ปี

N_4 = กลุ่มประชากรอายุ 15 ถึง 19 ปี

3. วิธีการคำนวณมีดังนี้

จำนวนประชากรรายอายุที่ต้องการเท่ากับผลบวกของผลคูณระหว่างจำนวนประชากรตามกลุ่มอายุในข้อ 2 กับค่าดัชนี ซึ่งอยู่ท้ายภาคผนวก ก. นี้

ตัวอย่างเช่น

ในช่อง "Mid Panel"

$$n_1 = (-.0128 \times N_1)+(.0848 \times N_2)+(.1504 \times N_3)+(.0240 \times N_4)+(.0015 \times N_5)$$

ในช่อง "First-end-Panel"

$$n_1 = (.3616 \times N_1)+(-.2768 \times N_2)+(.1488 \times N_3)+(-.0336 \times N_4)$$ เป็นต้น

n_i หมายถึง จำนวนประชากรอายุที่ต้องการ

ตัวอย่างที่ 1 การประมาณจำนวนประชากรรายอายุ ตั้งแต่ 5 ปี ถึง 9 ปี ของประเทศฟิลิปปินส์ จากกลุ่มอายุที่ฉายภาพไปในปี ค.ศ. 1980

แถว	รายอายุ	N_1 (0-4 ปี)	N_2 (5-9ปี)	N_3 (10-14ปี)	N_4 (15-19ปี)	N_5 -	รวม
1	จำนวนประชากรในปีค.ศ.1980	11,175	8,980	7,348	5,964		
		First Next-to-end-Panel					
2	n_1	+.0336	+.2272	-.0752	+.0144	-	+.2000
3	n_2	+.0080	+.2320	-.0480	+.0080	-	+.2000
4	n_3	-.0080	+.2160	-.0080	+.0000	-	+.2000
5	n_4	-.0160	+.1840	+.0400	-.0080	-	+.2000
6	n_5	-.0176	+.1408	+.0912	-.0144	-	+.2000
		(หน่วยเป็นพัน)					
แถว 1 x แถว 2	5	+375.5	+2040.3	-552.6	+85.9	-	1949.1
แถว 1 x แถว 3	6	+ 89.4	+2083.4	-352.7	+47.7	-	1867.8
แถว 1 x แถว 4	7	- 89.4	+1939.7	- 58.8	+00.0	-	1761.5
แถว 1 x แถว 5	8	-178.8	+1652.3	+293.9	-47.7	-	1719.7
แถว 1 x แถว 6	9	-.96.7	+1264.4	+670.1	-85.9	-	1615.9
รวมอายุ 5 ปี ถึง 9 ปี							(8,980)

ตัวอย่างที่ 2 การประมาณจำนวนประชากรรายอายุตั้งแต่ 5 ปี ถึง 24 ปี ในปี ค.ศ. 1980 ของประเทศฟิลิปปินส์ ด้วยวิธี Sprague Multiplier

กลุ่มอายุ	N_1 (0-4)	N_2 (5-9)	N_3 (10-14)	N_4 (15-19)	N_5 (20-24)	รวม
ประชากรที่ประมาณได้ปี ค.ศ. 1980 (หน่วยพัน)	11,175	8,980	7,348	5,964	4,838	
อายุ(ปี)			First next-to-end-Panel			
5	+376	+2040	-553	+86	-	1,949
6	- 89	+2080	-353	+48	-	1,867
7	- 89	+1940	- 59	-	-	1,792
8	-179	+1652	+294	-48	- -	1,716
9	-197	+1264	+670	-86	-	1,651
			Mid-Panel			
10	-143	+762	+1105	-143	+8	1,588
11	- 18	+129	+1634	-248	+31	1,528
12	+ 72	-302	+1869	-200	+31	1,470
13	+ 72	-379	+1634	+ 86	- 8	1,410
14	+ 18	-216	+1105	+506	-62	1,351

ค่าตัวคูณสปรากิว (The Sprague Multipliers)

	N_1	N_2	N_3	N_4	N_5	Total
			First end-Panel			
n_1	+.3616	-.2768	+.1488	-.0336	-	+.2000
n_2	+.2640	-.0960	+.0400	-.0080	-	+.2000
n_3	+.1840	+.0400	-.0320	+.0080	-	+.2000
n_4	+.1200	+.1360	-.0720	+.0160	-	+.2000
n_5	+.0704	+.1968	-.0848	+.0176	-	+.2000
			First Next-to-end-Panal			
n_1	+.0336	+.2272	-.0752	+.0144	-	+.2000
n_2	+.0080	+.2320	-.0480	+.0080	-	+.2000
n_3	+.0080	+.2160	-.0080	-.0000	-	+.2000
n_4	+.0160	+.1840	+.0400	-.0080	-	+.2000
n_5	-.0176	+.1408	+.0912	-.0144	-	+.2000
			Mid-Panel			
n_1	-.0128	+.0848	+.1504	-.0240	+.0016	+.2000
n_2	-.0016	+.0144	+.2224	-.0416	+.0064	+.2000
n_3	+.0064	-.0336	+.2544	-.0336	+.0064	+.2000
n_4	+.0064	-.0416	+.2224	+.0144	-.0016	+.2000
n_5	+.0016	-.0240	+1.504	+.0848	-.0128	+.2000
			Last Next-to-end-Panel			

ภาคผนวก ข.

โพลีโนเมียลฟังก์ชัน (Polynomial Function)

แอนเดอร์สัน (T.W. Anderson)[1] กล่าวว่า เมื่อไม่มีทฤษฎีใดมาบ่งชัดได้ว่าแนวโน้มของข้อมูลนั้นเป็นแบบใดแล้ว เราก็สามารถที่จะประมาณได้โดยหาเป็นแบบโพลีโนเมียลกำลังต่ำ ๆ แบบที่ง่ายที่สุดคือสมการโพลีโนเมียลกำลังหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบที่มีการเปลี่ยนแปลงคงที่โดยตลอด

โฮล (Paul G. Hoel)[2] ก็ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ถ้าไม่มีเหตุผลจากทฤษฎีใด ๆ มากล่าวได้ว่า โค้งความสัมพันธ์เป็นรูปใดได้อย่างแน่นอนแล้ว ก็มักจะเลือกใช้ในแบบโพลีโนเมียล เนื่องจากสามารถทำได้ง่ายกว่าและมีความยืดหยุ่นได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ ส่วนการที่จะใช้สมการโพลีโนเมียลกำลังเท่าใดนั้น จะตัดสินได้โดยสังเกตจากการทำตารางกระจัดกระจาย (Scatter Diagram) และเมื่อเลือกกำลังของโพลีโนเมียลได้แล้ว ก็นำวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) มาใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการกำลังนั้น ๆ ได้

สมการทั่ว ๆ ไปของโพลีโนเมียลกำลัง k คือ

$$\hat{Y} = b_o + b_1 x + \ldots + b_k x^k$$

ถ้าเป็นโพลีโนเมียลกำลังหนึ่ง หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ $b_2, b_3, \ldots, b_k$ มีค่าเป็น 0 หมด ลักษณะของเส้นกราฟที่ได้จะเป็นเส้นตรง

ถ้าเป็นโพลีโนเมียลกำลังสอง หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ $b_3, b_4, \ldots, b_k$ มีค่าเป็น 0 หมด ลักษณะของเส้นกราฟที่ได้จะเป็นเส้นโค้งครึ่งหนึ่ง เรียกว่า พาราโบลา (Porabola)

---

[1] T.W. Anderson, "Trends and Smoothing," The Statistical Analysis of Time Series, (New York : John Wiley and Sons, Inc., © 1971), p. 31.

ถ้าเป็นโพลีโนเมียลกำลังสาม จะโค้งสองครั้ง กำลังสี่จะโค้งสามครั้ง เพิ่มขึ้นเป็นลำดับไป สรุปได้ว่า จำนวนโค้งจะน้อยกว่ากำลังของสมการอยู่ 1 เสมอ ดังรูป

$Y=b_0+b_1x$ $Y=b_0+b_1x+b_2x^2$ $Y=b_0+b_1x+b_2x^2+b_3x^3$ $Y=b_0+b_1x+b_2x^2+b_3$

ในการนำรูปแบบโพลีโนเมียล (**Polynomial Model**) มาใช้นั้น แฟรงคลิน เอ เกรย์บิลล์ (Franklin A.Graybill) กล่าวว่ามีอยู่ 2 กรณี คือ

1. เมื่อต้องการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการโพลีโนเมียลกำลัง p หรือต่ำกว่า โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least-Squares) หรือวิธีแมกซิมั่ม ไลค์ลิฮูด (Maximum Likelihood) ในเมื่อทราบโดยทางทฤษฎีหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ ว่า ข้อมูลนั้นมีลักษณะเป็นโพลีโนเมียลกำลัง p หรือต่ำกว่า

2. ในกรณีที่ไม่ทราบว่าข้อมูลนั้นจะใช้ฟังก์ชันกำลังใดจึงจะเหมาะสม ก็อาจจะหาได้โดยทำเป็นโพลีโนเมียลกำลังต่ำ ๆ ที่เหมาะสมกับข้อมูลนั้น

การหาโพลีโนเมียลฟังก์ชันของข้อมูลใดมีวิธีการอยู่ 3 ขั้น ดังนี้

1. หากำลังของโพลีโนเมียลฟังก์ชันที่เหมาะสมกับข้อมูลนั้น

2. ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของโพลีโนเมียลกำลังนั้น ๆ

3. ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ต่าง ๆ ในโพลีโนเมียลกำลังนั้น ๆ

การหากำลังของโพลีโนเมียลฟังก์ชันที่เหมาะสมกับข้อมูลนั้น กระทำได้ 2 วิธี วิธีที่หนึ่งคือลองทำโพลีโนเมียลกำลังหนึ่ง คือ $Y=\alpha_0+\alpha_1x + e$, แล้วทดสอบสมมุติฐานว่า $\alpha_1 = 0$ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ถ้าทดสอบได้ว่า $\alpha_1 = 0$ จะสรุปได้ว่า $Y = \alpha_0 + e$ นั้นเป็นฟังก์ชันอันที่เหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด แต่

---

[1] Franklin A. Graybill, "Polynomial or Currilinear Models,"

ถ้าได้ผลว่า $\alpha_1 \neq 0$ จะต้องทำโพลีโนเมียลกำลังสอง คือ $Y = \alpha_0 + \alpha_1 x + \alpha_2 x^2 + e_2$ แล้วทดสอบสมมุติฐานว่า $\alpha_2 = 0$ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน ถ้าทดสอบได้ว่า $\alpha_2 = 0$ จะสรุปได้ว่า $Y = \alpha_0 + \alpha_1 x + e$ เหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด แต่ถ้าได้ผลว่า $\alpha_2 \neq 0$ จะต้องทำโพลีโนเมียลกำลังสามต่อไปอีก ทำดังนี้จนกว่าจะสรุปได้ว่า ฟังก์ชันใดเหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด การใช้วิธีนี้พบว่าการคำนวณจะยุ่งยากมากขึ้นตามลำดับเมื่อกำลังของฟังก์ชันมากขึ้น ดังนั้นจึงมีวิธีการที่ทำให้การคำนวณง่ายและสั้นเข้าโดยใช้วิธีออโทโกนัลโพลีโนเมียล (Orthogonal Polynomial) ซึ่งเป็นวิธีการหากำลังของโพลีโนเมียลอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสูตรและวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบออโทโกนัลโพลีโนเมียลมีดังนี้

SV	df	SS	MS	F
Total	n	$\sum Y_i^2$		
Reduction for mean	1	$\bar{Y}\sum Y_i$		
Remainder from mean	(n-1)	$\sum Y_i^2 - \bar{Y}\sum Y_i$		
Linear	1	$R(\alpha_1/\alpha_0)$	R_1	R_1/V_1
Error for Linear	(n-2)	E_1	V_1	
Quadratic	1	$R(\alpha_2/\alpha_0,\alpha_1)$	R_2	R_2/V_2
Error for Quadratic	(n-3)	E_2	V_2	
Cubic	1	$R(\alpha_3/\alpha_0,\alpha_1,\alpha_2)$	R_2	R_3/V_3
Error for Cubic	(n-4)	E_3	V_3	
Quartic	1	$R(\alpha_4/\alpha_0,\alpha_2,\alpha_3)$	R_4	R_4/V_4
Error for Quartic	(n-5)	E_4	V_4	
Quintic	1	$R(\alpha_5/\alpha_0,\alpha_1,\alpha_2,\alpha_3,\alpha_4)$	R_5	R_5/V_5

เมื่อ

n = จำนวนข้อมูลที่ใช้ศึกษา

df = จำนวนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

SS = ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Squares)

MS = ส่วนเบี่ยงเบนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square) = SS/df

Y_i = จำนวนห้องเรียนแต่ละอำเภอเป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 ถึง 2516 ($i = 1, 2, \ldots, 10$)

Y_i = ผลบวกของจำนวนห้องเรียน ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 ถึง 2516

$\bar{Y}$ = ค่ามัชฌิมเลขคณิตของจำนวนห้องเรียน = Y_i/n

$R(\alpha_q/\alpha_0,\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_{q-1})$ ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสองจากแหล่งความแปรปรวนอันเนื่องมาจากกำลังต่าง ๆ ของฟังก์ชัน = $\dfrac{(\Sigma Y_i P_q)^2}{(\Sigma P_q^2)}$

P_q = ค่าสัมประสิทธิ์ของออโทกนัลโพลีโนเมียล[1]

E_q = ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง จากแหล่งความแปรปรวนที่เนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนของกำลังต่าง ๆ ของฟังก์ชัน

$\left[\Sigma Y_i^2 - \bar{Y}\Sigma Y_i\right] - R(\alpha_q/\alpha_0,\alpha_1,\alpha_2,\ldots,\alpha_{q-1})$

F = ค่าทดสอบเอฟ (F-test)

ในการทดสอบค่า F ที่คำนวณได้กับค่า F ในตาราง เมื่อพบว่า ค่าF มีนัยสำคัญที่ฟังก์ชันกำลังใด จะสรุปได้ว่า ฟังก์ชันกำลังนั้น ๆ เหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด แต่ควรเป็นค่านัยสำคัญที่มีค่า F ของฟังก์ชันกำลังสูงขึ้นไปนั้นไร้นัยสำคัญติดตอกัน 2 ค่า จึงจะสรุปได้ว่าฟังก์ชันกำลังนั้น ๆ เหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด

ภาคผนวก ค.

ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์ของออโทโกนัลโพลีโนเมียล

(Coefficients of Orthogonal Polynomials)

k	Polynomial	Coefficients									
3	Linear	-1	0	1							2
	Quandratic	1	-2	1							6
	Linear	-3	-1	1	3						20
4	Quadratic	1	-1	-1	1						4
	Cubic	-1	3	-3	1						20
	Linear	-2	-1	0	1	2					10
5	Quadratic	2	-1	-2	-1	2					14
	Cubic	-1	2	0	-2	1					10
	Quartic	1	-4	6	-4	1					70
	Linear	-5	-3	-1	1	3	5				70
6	Quadratic	5	-1	-4	-4	-1	5				84
	Cubic	-5	7	4	-4	-7	5				180
	Quartic	1	-3	2	2	-3	1				28
	Linear	-3	-2	-1	0	1	2	3			28
7	Quadratic	5	0	-3	-4	-3	0	5			84
	Cubic	-1	1	1	0	-1	-1	1			6
	Quqrtic	3	-7	1	6	1	-7	3			154
	Linear	-7	-5	-3	-1	1	3	5	7		168
	Quadratic	7	1	-3	-5	-5	-3	1	7		168
8	Cubic	-7	5	7	3	-3	-7	-5	7		264
	Quartic	7	-13	-3	9	9	-3	-13	7		616
	Quintic	-7	23	-17	-15	15	17	-23	7		2184
	Linear	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	60
	Quadratic	28	7	-8	-17	-20	-17	-8	7	28	2772
9	Cubic	-14	7	13	9	0	-9	-13	-7	14	990
	Quartic	14	-21	-11	9	18	9	-11	-21	14	2002
	Quintic	-4	11	-4	-9	0	9	4	-11	4	468
											330

ภาคผนวก ง.

จำนวนประชากรอายุ 14 ปี ถึง 18 ปี ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 2516 (ประมาณจำนวนประชากรโดยคำนวณจากสูตรอัตราการเพิ่มกงที่)

พ.ศ. / เภอ	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515
ะนคร	15,366.37	15,776.18	16,196.94	16,628.64	17,072.32	17,527.56	17,994.88	18,470.84	18,96
ุมวัน	15,767.12	16,295.03	16,840.51	17,404.41	17,987.42	18,589.57	19,212.37	19,855.45	20,52
มปราบ	13699.34	14,064.96	14,440.30	15,221.26	15,627.40	15,627.40	16044.50	16,472.74	16,91
งรัก	11,264.78	11,628.90	12,004.75	12,392.85	12,793.32	13,206.85	13,633.71	14,074.66	14,52
เพันธวงศ์	9,072.67	9,192.58	9,313.95	9,436.92	9,561.54	9,687.92	9,815.79	9,945.38	10,07
ณนาวา	20,706.69	22,510.35	24,470.81	26,602.42	28,919.89	31,439.19	34,177.69	37,154.95	40,39
งเขน	11,783.79	13,233.74	14,862.12	16,690.93	18,744.75	21,051.16	23,641.27	26,550.55	29,81
ใตและพญาไท	47,391.72	51,938.13	56,921.17	62,382.45	68,367.50	74,926.30	82,115.20	89,993.76	98,62
งกะปิ	7,054.39	7,549.16	8,078.62	8,645.35	9,251.66	9,900.51	10,595.14	11,338.26	12,13
ะโขนง	24,474.50	27,484.30	30,863.42	34,658.71	38,920.38	43,705.55	49,080.23	55,114.69	61,89
เบุรี	3,391.57	3,514.02	3,640.91	3,772.38	3,908.57	4,049 68	4,195.93	4,347.39	4,50
องจอก	3,681.57	3,785.38	3,892.17	4,001.93	4,114.77	4,230.84	4,350.17	4,472.85	4,55
คกระบัง	2,718.61	2,833.14	2,952.50	3,076.87	3,006.53	3,341.59	3,482.38	3,629.10	3,78

านวนประชากรอายุ 14 ปี ถึง 18 ปี ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 2516

พ.ศ. / อ	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	251
	15,917.25	17,231.97	18,655.18	20,195.99	21,854.23	23,669.97	25,625.15	27,741.83	30,0
อกใหญ่	5,365.09	5,933.12	6,561.33	7,256.16	8,024.52	8,874.17	9,813.84	10,853.07	12,0
อกน้อย	13,497.72	14,951.24	16,561.32	18,344.67	20,320.47	22,508.58	24,932.34	27,617.48	30,5
สาน	11,297.79	12,074.49	12,904.32	13,791.40	14,739.41	15,752.33	16,835.37	17,992.52	19,2
น	4,014.52	4,169.85	4,331.18	4,498.73	4,672.76	4,853.58	5,041.38	5,236.41	5,4
นเทียน	7,008.68	7,589.27	8,217.88	8,898.63	9,635.70	10,434.00	11,258.15	12,233.90	13,2
จริญ	7,879.46	8,625.19	9,441.58	10,335.20	11,313.90	12,384.06	13,556.06	14,839.13	16,2
แขม	1,564.50	1,705.20	1,858.05	2,024.71	2,206.26	2,404.07	2,619.62	2,854.50	3,1
รบูรณะ	3,884.60	4,373.86	4,924.78	5,546.08	6,243.41	7,029.85	7,915.23	8,912.18	10,0

ภาคผนวก จ.

ก. จำนวนห้องเรียนของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 25

อำเภอ \ พ.ศ.	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515	2516
พระนคร	271	277	283	295	301	312	335	359	392	422
ปทุมวัน	160	164	176	189	203	189	204	212	207	199
ป้อมปราบ	110	113	111	121	121	167	175	171	177	172
บางรัก	243	259	272	278	298	307	306	289	289	247
สัมพันธวงศ์	26	29	32	33	36	36	36	36	35	38
ยานนาวา	194	230	249	276	293	317	332	381	393	389
บางเขน	162	183	212	236	258	269	317	307	321	339
ดุสิตและพญาไท	835	918	939	947	1003	1046	1084	1086	1080	1091
บางกะปิ	16	17	19	35	47	66	87	131	171	199
พระโขนง	212	243	264	311	347	402	445	460	494	469
มีนบุรี	15	16	17	19	21	20	25	27	30	37
หนองจอก	17	17	17	15	15	16	17	18	21	23
ลาดกระบัง	19	20	20	20	20	20	22	24	30	32

ข. จำนวนห้องเรียนของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 2516

อำเภอ \ พ.ศ.	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515	2516
ธนบุรี	93	107	121	134	156	163	168	171	174	168
บางกอกใหญ่	59	61	65	78	87	91	106	117	122	146
บางกอกน้อย	195	221	225	254	266	271	299	310	332	355
คลองสาน	68	75	82	89	98	98	98	105	108	87
ตลิ่งชัน	34	37	38	46	49	52	67	77	85	98
บางขุนเทียน	54	55	65	66	68	72	80	94	94	111
ภาษีเจริญ	113	115	118	123	132	135	146	151	164	181
หนองแขม	18	19	19	17	19	24	31	40	40	53
ราชฎร์บูรณะ	45	49	53	56	59	63	73	88	84	102

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

นางสาวบุบผา อนันต์สุชาติกุล เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2510 ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2513 และศึกษาต่อบัณฑิตวิทยาลัย ในแผนกวิชาวิจัยการศึกษา สาขาสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2514 ได้รับประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะสาขาวิชาสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2514

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย